> Liczyliście na wiele, a oto było tego mało, a to, co przynieśliście do domu, ja rozdmuchałem. Dlaczego? – mówi PAN zastępów. Dlatego że mój dom jest pusty, podczas gdy każdy z was troszczy się o swój dom.
>
> *— Aggeusza 1:9*

Książka: Stary Testament / Aggeusza
Tematy: szacunek, wdzięczność, kara, sprawiedliwosc, egoizm, służba

*Interpretacja:*
Biblijny werset z Księgi *Aggeusza 1:9* ukazuje niezadowolenie wynikające z nieustannych poszukiwań pozbawionych właściwego kierunku. Słowa: *„Liczyliście na wiele, a oto było tego mało”* wskazują, że dążenie do osobistego spełnienia na własną rękę – bez obecności Boga – jest zadaniem trudnym i nieprzynoszącym prawdziwej satysfakcji.

Werset ten mówi również o konieczności życia w prawości. Fraza *„a to, co przynieśliście do domu, ja rozdmuchałem”* pokazuje, że brak prawości i oddania Bogu może prowadzić do poważnych konsekwencji.

Bóg oznajmia, że Jego dom jest pusty. Dom ten symbolizuje Kościół – miejsce, w którym Bóg pragnie odbierać cześć i utrzymywać bliską relację ze swoim ludem. Jest to miejsce, w którym wierzący gromadzą się, by czcić Boga i słuchać Jego słowa. Widzimy, że ów dom Boży stał się miejscem pustym i zaniedbanym. Ludzie zapomnieli o Bogu i skupili się na zaspokajaniu własnych pragnień, odkładając na bok obowiązek oddawania Mu czci i okazywania oddania.

Biblia uczy nas, że jako dzieci Boże musimy stawiać Boga ponad wszystkim innym. Tak jak oczekiwał tego od Izraelitów, tak i od nas oczekuje całkowitego oddania i

nieustannego służenia Mu. Powinniśmy dążyć do coraz bliższej więzi z Bogiem, zamiast koncentrować wysiłki na pogoni za dobrami materialnymi. Zamiast skupiać się wyłącznie na własnych pragnieniach, musimy starać się być posłuszni Bogu i pozwalać Mu kształtować nasze życie zgodnie z Jego wolą.

Co więcej, musimy pamiętać, że nasza relacja z Bogiem nie może się rozwijać, jeśli porzucamy dom Boży. To właśnie w Kościele czerpiemy siłę i duchowe pożywienie jako dzieci Boże. *Kościół* jest miejscem, w którym znajdujemy wsparcie emocjonalne i duchowe – przestrzenią do wielbienia Boga, modlitwy i dzielenia się wiarą z innymi wierzącymi.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Strapionemu należy się litość od przyjaciela, ale on opuścił bojaźń Wszechmogącego.
>
> *— Hioba 6:14*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: szacunek, przyjaźń, bliźni

*Interpretacja:*
*Hioba 6:14* mówi o tym, jak ważne jest zaznanie pocieszenia w chwilach cierpienia. Księga ta opisuje historię jednej z najbardziej znanych postaci Starego Testamentu – człowieka, który przeszedł przez szereg prób wystawiających na ciężką próbę jego wiarę w Boga oraz cierpliwość wobec Niego.

W tym fragmencie *Hiob* rozważa, jak istotna jest obecność towarzysza, który dzieli z nami ciężar cierpienia. Tekst ten podkreśla potrzebę obecności drugiego człowieka w chwilach

bólu i samotności – kogoś, kto ofiaruje pocieszenie i wsparcie.

Ponadto werset ten odnosi się do osób, które zatraciły bojaźń przed *Wszechmogącym*. Można to interpretować jako odniesienie do tych, którzy stracili wiarę w Boga lub odeszli z wyznaczonej przez Niego drogi.

**Jak możemy odnieść to do własnego życia?**

Pocieszenie jest niezbędne w okresach bólu i cierpienia; lekcja ta dotyczy każdego, niezależnie od wyznania czy przekonań. W trudnych chwilach wszyscy potrzebujemy wsparcia i obecności drugiego człowieka.

Możemy zastosować to przesłanie w naszych relacjach z innymi. Powinniśmy być gotowi nieść pocieszenie i wsparcie przyjaciołom, rodzinie oraz znajomym przeżywającym trudne chwile. Co więcej, sami również możemy szukać ukojenia u innych, dzieląc się naszymi zmaganiami i troskami z ludźmi, którym ufamy.

Jednocześnie werset ten przypomina nam, jak ważne jest, by nie tracić wiary w Boga. Choć nauka ta jest szczególnie istotna dla osób wierzących, można ją interpretować szerzej. W chwilach cierpienia łatwo jest kwestionować sens naszego istnienia czy rolę Boga w naszym życiu. Jednak zachowanie wiary w siłę wyższą może pomóc nam odnaleźć sens w doświadczanych trudnościach i dodać sił do dalszego życia.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Tylko bójcie się PANA i służcie mu w prawdzie z całego swego serca. Spójrzcie, jak wielkie rzeczy wam uczynił.
>
> *— I Samuela 12:24*

Książka: Stary Testament / I Samuela

Tematy: szacunek, serce, cuda, służba

*Interpretacja:*
Przesłanie *I Samuela 12:24* koncentruje się na konieczności okazywania Bogu bojaźni oraz służenia Mu szczerze i wiernie. Ten biblijny fragment przypomina nam, byśmy dostrzegali wielkie dzieła, których Bóg dokonał dla nas i wokół nas, oraz byśmy odpowiadali na nie wdzięcznością, prowadząc życie oddane Jego woli.

Mowa o bojaźni Bożej w tym wersecie odnosi się do rodzaju szacunku i czci, *jakimi dziecko darzy rodzica*. Wskazuje ona na postawę, jaką powinniśmy przyjmować wobec *naszego Stwórcy* – postawę pełną uległości i uwielbienia. Okazywanie Bogu bojaźni całym sercem oznacza przyjmowanie Jego obecności i prowadzenia we wszystkich dziedzinach życia oraz podejmowanie decyzji zgodnych z Jego wartościami.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Mając więc te obietnice, najmilsi, oczyśćmy się z wszelkiego brudu ciała i ducha, dopełniając uświęcenia w bojaźni Bożej.
>
> *— II Koryntian 7:1*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: szacunek, Świętość, obietnice, oczyszczenie

*Interpretacja:*
Apostoł *Paweł* skierował te słowa do kościoła w Koryncie – mieście pełnym niemoralności i zepsucia. W *II Koryntian 7:1* przypomina wierzącym o obietnicach, które posiadają, i zachęca ich do prowadzenia świętego życia.

**Boże obietnice dla wierzących**

Paweł mówi nam, że mamy *„te obietnice”*. Co to oznacza? Jako wierzący posiadamy liczne obietnice od Boga zawarte w Piśmie Świętym – obietnice zbawienia, przebaczenia, życia wiecznego, Jego nieustannej obecności i wielu innych darów. Wszystkie te obietnice stanowią nasze dziedzictwo jako dzieci Bożych.

**Oczyszczenie z wszelkiej zmazy**

Paweł wzywa nas, abyśmy *„oczyśćmy się z wszelkiego brudu ciała i ducha”*. Co to oznacza? Owa *„zmaza”*, o której mówi Apostoł, może być rozumiana jako wszystko, co oddziela nas od Boga i Jego woli. Może to obejmować grzech, szkodliwe nawyki, niewłaściwe postawy, nieczyste myśli i wiele innych rzeczy. Gdy Paweł zachęca nas do *„oczyszczenia się”*, mówi o pokucie i odrzuceniu wszystkiego, co oddala nas od Boga. Jest to wezwanie do oczyszczenia nie tylko naszego postępowania, ale także myśli i emocji.

**Doskonalenie świętości w bojaźni Bożej**

Na koniec Paweł wzywa nas do *„dopełniając uświęcenia w bojaźni Bożej”*. Świętość jest w naszym życiu nieustannym procesem, który musimy pielęgnować każdego dnia. Bojaźń Boża to postawa pokory, szacunku i czci wobec Boga. To świadomość tego, kim jest Bóg, oraz uznanie naszej nieustannej potrzeby Jego łaski i pomocy.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Niech więc będzie w was bojaźń PANA. Strzeżcie się i czyńcie sprawiedliwość. Nie ma bowiem nieprawości u PANA, Boga naszego, i nie ma względu na osoby ani przyjmowania darów.
>
> *— II Kronik 19:7*

Książka: Stary Testament / II Kronik

Tematy: szacunek, uczciwość, sprawiedliwosc

*Interpretacja:*
*Druga Księga Kronik* opisuje życie i panowanie króla *Jozafata*. Władca ten słynął z wierności Bogu oraz z tego, że podejmując decyzje, zawsze zabiegał o Boże uznanie. W *19. rozdziale* czytamy fragment, w którym Jozafat ustanawia sędziów w całym Królestwie Judy. Przekazuje im jasne wytyczne dotyczące pełnienia obowiązków i przypomina o znaczeniu bojaźni Bożej.

Omawiany werset stanowi część pouczeń, jakich Jozafat udziela sędziom. Mówi im, że powinna im towarzyszyć bojaźń przed Panem – *co oznacza, że muszą oni darzyć Boga i Jego Słowo głębokim szacunkiem i czcią*. Następnie wskazuje powód tej bojaźni, wyjaśniając, że Bóg jest sprawiedliwy, nie okazuje stronniczości i nie przyjmuje łapówek. Innymi słowy, nic, co człowiek mógłby zaoferować, nie jest w stanie wpłynąć na Boga.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Wysłuchaj podsumowania wszystkiego: Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań. Ponieważ to jest cały obowiązek człowieka.
>
> *— Kaznodziei 12:13*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: szacunek, prawo, życie

*Interpretacja:*
Księga Koheleta to tekst filozoficzno-religijny, który ma na celu przekazanie mądrości człowieka doświadczonego przez różne aspekty życia. W *Kaznodziei 12:13* autor zawarł pouczenie stanowiące kwintesencję jej przesłania.

**Co oznacza „bać się Boga”?**

Określenie „bojaźń Boża” może być dla niektórych mylące, gdyż strach jest zazwyczaj emocją negatywną. Jednak w Biblii bojaźń Boża oznacza głęboką cześć i szacunek, jakie powinniśmy żywić wobec Niego. Jest to uznanie Jego najwyższej władzy nad naszym życiem oraz świadomość, że wszystko, co czynimy, powinno być zgodne z Jego wolą.

**Czym są Boże przykazania?**

Boże przykazania to zasady i nauki, które Bóg nam przekazał, aby prowadzić nas drogą do świętości. Pojawiają się one w całej Biblii – od Starego Testamentu aż po nauczanie *Chrystusa* w Nowym Testamencie. Przykazania te uczą nas kochać Boga nade wszystko oraz miłować bliźniego jak siebie samego.

**Bojaźń Boża i przestrzeganie Jego przykazań: istota naszego istnienia**

W Księdze Koheleta autor stwierdza, że wszystko w życiu jest marnością i czymś przemijającym, a jedynie Bóg jest wieczny i zdolny do prawdziwego zaspokojenia naszych potrzeb. Bojaźń Boża i przestrzeganie Jego przykazań to droga, która pozwala nam połączyć się z tym, co wieczne i prawdziwe, oraz prowadzić pełne i sensowne życie.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Ale dla was, którzy się boicie mojego imienia, wzejdzie Słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach; wtedy wyjdziecie i wyrośniecie jak cielęta z zagrody.
>
> *— Malachiasza 4:2*

Książka: Stary Testament / Malachiasza

Tematy: szacunek, wyzdrowienie, radość, sprawiedliwosc

*Interpretacja:*
Werset *Malachiasza 4:2* zawiera pewną obietnicę. Prorok zapowiada nadejście Słońca Sprawiedliwości, które przyniesie zbawienie i sprawi, że ci, którzy boją się imienia Bożego, wyjdą na zewnątrz, triumfując niczym tuczone cielęta.

**Znaczenie bojaźni Bożej**

Werset ten mówi o tych, którzy boją się imienia Bożego. Bać się Boga oznacza darzyć Go głęboką czcią – podobnie jak dziecko odnosi się z szacunkiem i bojaźnią do swoich rodziców – a także okazywać Mu posłuszeństwo i zawsze zabiegać o wypełnianie Jego woli. Taka bojaźń Boża jest fundamentem sprawiedliwości; dlatego właśnie obietnica nadejścia Słońca Sprawiedliwości skierowana jest do tych, którzy boją się Jego imienia.

**Słońce Sprawiedliwości**

Co oznacza nadejście Słońca Sprawiedliwości? Słońce to jest metaforą przyjścia *Jezusa Chrystusa* – światła, które rozjaśnia drogę wierzącym w Niego oraz przynosi sprawiedliwość i zbawienie. Zapowiedź nadejścia Słońca Sprawiedliwości wypełniła się poprzez narodziny, śmierć i zmartwychwstanie *Jezusa*, który przyniósł zbawienie i umożliwił nam życie w sprawiedliwości.

**Obietnica zwycięstwa**

Werset ten mówi również o tych, którzy boją się Boga i kroczą Jego drogami: wyjdą oni niczym tuczone cielęta. To obietnica zwycięstwa i wolności. Gdy podążamy za Bogiem i żyjemy w bojaźni przed Nim, On uwalnia nas z więzów grzechu i pozwala nam żyć w wolności. Nawet w trudnych chwilach możemy być pewni, że Bóg jest z nami i obdarzy nas zwycięstwem.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Teraz więc, Izraelu, czego żąda od ciebie PAN, twój Bóg? Tylko tego, abyś się bał PANA, swego Boga, abyś chodził wszystkimi jego drogami i abyś go miłował, i służył PANU, swemu Bogu, z całego swego serca i całą swoją duszą; Abyś przestrzegał przykazań PANA i jego nakazów, które ja ci dziś nakazuję dla twojego dobra.
>
> *— Powtórzonego 10:12-13*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: szacunek, błogosławieństwo, prawo, służba

*Interpretacja:*
*Powtórzonego 10:12-13* zawiera ważne wersety biblijne, które przedstawiają zarys tego, czego Bóg od nas oczekuje. Wersetach tych Bóg prosi Izrael – a tym samym nas, Jego naśladowców – o trzy istotne rzeczy: byśmy się Go bali, chodzili Jego drogami i kochali Go całym sercem i całą duszą.

**Co oznacza „bać się Boga”?**

Bojaźń Boża nie oznacza dosłownego lęku przed Nim; chodzi raczej o głęboki szacunek, uznanie Jego majestatu i władzy oraz przestrzeganie Jego przykazań. Księga *Przysłów 9:10* stwierdza: *„Początkiem mądrości jest bojaźń PANA”*. Gdy boimy się Boga, uznajemy, że jest On Stwórcą i Władcą wszechświata, a my – Jego stworzeniem.

**Chodzenie Bożymi drogami**

Chodzenie Bożymi drogami oznacza życie zgodne z wolą Bożą, przestrzeganie Jego przykazań i postępowanie według Jego nauk. Na przykład w *Efezjan 5:1* czytamy: *„Bądźcie więc naśladowcami Boga jako umiłowane dzieci”*. Postępując według Bożych dróg, zapewniamy sobie pomyślną przyszłość i duchowy dobrobyt.

**Kochanie Boga całym sercem i całą duszą**

Kochanie Boga całym sercem i całą duszą oznacza utrzymywanie z Nim bliskiej, osobistej relacji oraz oddawanie Mu czci i chwały we wszystkim, co robimy. W *Jana 14:15 Jezus* powiedział do swoich uczniów: *„Jeśli mnie miłujecie, zachowujcie moje przykazania”*. Gdy kochamy Boga całym naszym jestestwem, postępujemy zgodnie z Jego Słowem i trwamy blisko Niego.

**Dlaczego przestrzeganie przykazań Pana jest ważne?**

Powodem, dla którego powinniśmy przestrzegać przykazań Pana, jest fakt, że pozwala nam to prowadzić życie pełne spełnienia i błogosławieństwa. Jak powiedziano w *Powtórzonego 10:12-13*, zaznamy pomyślności, jeśli będziemy przestrzegać Bożych przykazań. Pomyślność ta nie ogranicza się do gromadzenia dóbr materialnych czy bogactwa, lecz obejmuje również wewnętrzny pokój, szczęście, miłość w relacjach oraz zadowolenie z codziennego życia. Przestrzeganie przykazań Pana umożliwia nam życie w harmonii z otaczającym światem oraz doświadczanie Bożej miłości i łaski w naszym życiu.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Za PANEM, swoim Bogiem, będziecie chodzić, jego będziecie się bać, przestrzegać jego przykazań i słuchać jego głosu, będziecie mu służyć i do niego lgnąć.
>
> *— Powtórzonego 13:4*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: szacunek, podazac, bożki, sluchac, służba

*Interpretacja:*

Boże przykazania są jasne i jednoznaczne. W Biblii znajdujemy wiele wersetów wzywających nas do przestrzegania Jego nauk oraz do życia w zgodzie z zasadami i wartościami bliskimi tym, które wyznaje On sam. *Powtórzonego 13:4* stanowi wezwanie do podążania za Panem, okazywania Mu bojaźni i przestrzegania Jego przykazań.

**Podążaj za Bogiem i bój się Go**

W dzisiejszym świecie większość ludzi wyznaje własne przekonania religijne. Jednak podążanie za Bogiem wykracza poza zwykłe praktyki religijne; chodzi tu o relację z Nim oraz gotowość do słuchania Jego nauk, zamiast kierowania się własnymi pragnieniami i zachciankami. Bojaźń Boża nie oznacza lęku rozumianego jako przerażenie; oznacza raczej szacunek i uznanie dla Jego władzy oraz potęgi. Dlatego właśnie ten werset wzywa nas do podążania za Bogiem i okazywania Mu bojaźni – abyśmy mogli trwać na właściwej drodze i podejmować w życiu mądre decyzje.

**Przestrzegaj Jego przykazań i słuchaj Jego głosu**

Boże przykazania wyznaczają sposób życia – są drogowskazem w naszej codzienności. Przestrzegając ich, postępujemy właściwie, dbając o własne dobro oraz dobro osób w naszym otoczeniu. Kluczowe jest również słuchanie Jego głosu. Biblia jest potężnym narzędziem, które pozwala nam usłyszeć i zrozumieć *Boże Słowo*, dzięki czemu wiemy, czego On od nas oczekuje w każdej chwili naszego życia.

**Służ Bogu i pozostań Mu wierny**

Służba Bogu jest wyrazem wdzięczności i miłości do Niego. Wiąże się ona z gotowością do wprowadzania w życie Jego nauk oraz pomagania innym, by czynili to samo. Musimy dostrzegać naszą odpowiedzialność za dzielenie się Bożym przesłaniem z innymi, wskazując im prawdziwą drogę życia. Równie ważna jest wierność Bogu, gdyż On sam jest wierny i tego samego oczekuje od nas. Musimy pielęgnować bliską relację z Nim, ufając, że zawsze nas prowadzi i otacza opieką.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Oby ich serce było takie, by się mnie bali i przestrzegali wszystkich moich przykazań przez wszystkie dni, aby dobrze się powodziło im i ich synom na wieki.
>
> *— Powtórzonego 5:29*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: szacunek, błogosławieństwo, dzieci, prawo, posłuszeństwo

*Interpretacja:*
Werset *Powtórzonego 5:29* pojawia się w relacji *Mojżesza* dotyczącej Bożych przykazań dla Izraelitów. Podkreśla on wagę tego przykazania, gdyż Mojżesz ubolewa, że lud nie zawsze zachowuje w sercu bojaźń Bożą i posłuszeństwo wobec Boga – postawy kluczowe dla wiecznego dobra zarówno ich samych, jak i ich dzieci. Mojżesz przypomina Izraelitom, jak ważne jest przestrzeganie Bożych przykazań oraz życie w posłuszeństwie i oddaniu Bogu.

**Droga posłuszeństwa Bogu**

Przykazanie zawarte w *Powtórzonego 5:29* jest wezwaniem do posłuszeństwa i bojaźni Bożej. Izraelici byli nieustannie wzywani do słuchania Boga i przestrzegania Jego przykazań, a w zamian za takie posłuszeństwo otrzymywali obietnicę błogosławieństwa i pomyślności. Zasada ta pozostaje aktualna również dla nas dzisiaj. Przestrzeganie Bożych przykazań i podążanie Jego drogą prowadzi do życia obfitującego w duchowe owoce i błogosławieństwa.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Dlatego przestrzegaj przykazań PANA, swego Boga, abyś chodził jego drogami i bał się go.
>
> *— Powtórzonego 8:6*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: szacunek, podazac, prawo, posłuszeństwo

*Interpretacja:*
Jednym z głównych tematów Biblii jest znaczenie przestrzegania Bożych przykazań. Jeden z najbardziej znanych fragmentów dotyczących tej kwestii znajduje się w *Powtórzonego 8:6*; wzywa nas on do zachowywania przykazań Pana, naszego Boga, do chodzenia Jego drogami i do okazywania Mu bojaźni. Słowa te mają ogromne znaczenie, gdyż obejmują szereg wartości i nauk kluczowych dla wierzących.

**Zrozumienie kontekstu**

Zanim zagłębimy się w rozważania nad tym wersetem, warto zrozumieć kontekst, w jakim powstał. Księga Powtórzonego Prawa to księga Starego Testamentu, uważana za swego rodzaju „drugie prawo” nadane przez Boga Jego ludowi po wyjściu z Egiptu. Prawo to miało przygotować naród izraelski do zdobycia Ziemi Obiecanej oraz położyć fundamenty pod pokojowe i sprawiedliwe współżycie wewnątrz wspólnoty narodowej.

**Znaczenie przestrzegania Bożych przykazań**

Głównym nakazem zawartym w *Powtórzonego 8:6* jest przestrzeganie Bożych przykazań, co wiąże się z zachowywaniem zasad i nauk przedstawionych w Biblii. Dzięki tym przykazaniom możemy rozeznać Bożą wolę wobec naszego życia i postępować zgodnie z nią. Posłuszeństwo *Bożemu Słowu* jest wyrazem naszej zależności od Boga i zaufania do Niego – postaw świadczących o pokorze i szacunku.

**Chodzenie Bożymi drogami**

*„Abyś chodził jego drogami”* to druga część tego wersetu, odnosząca się do sposobu, w jaki powinniśmy żyć jako wierzący. Drogi te wyznaczają czyny zgodne z wolą Bożą, umożliwiające nam życie w pokoju i sprawiedliwości. Najwyraźniejszy tego przykład odnajdujemy w naukach *Jezusa*, który wzywa nas do miłowania bliźnich, przebaczania i okazywania miłosierdzia.

**Bojaźń Boża**

Ostatnim nakazem zawartym w *Powtórzonego 8:6* jest okazywanie bojaźni Bożej. W tym kontekście bojaźń nie oznacza lęku, lecz głęboki szacunek i cześć wobec Boga. Bojaźń Boża skłania nas do prawego postępowania i unikania czynów, które oddalają nas od Niego. Pobudza nas do szukania Jego obecności i przestrzegania Jego przykazań, nawet wtedy, gdy może to być trudne.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Oddawajcie więc każdemu to, co mu się należy: komu podatek, temu podatek, komu cło, temu cło, komu bojaźń, temu bojaźń, komu cześć, temu cześć.
>
> *— Rzymian 13:7*

Książka: Nowy Testament / Rzymian
Tematy: szacunek, dług, uczciwość, pieniądze

*Interpretacja:*
*Rzymian 13:7* podkreśla znaczenie odpowiedzialności finansowej i wywiązywania się ze swoich zobowiązań. W kontekście społeczeństwa rzymskiego, w którym żyli pierwsi

chrześcijanie, była to kwestia niezwykle istotna, zważywszy na to, że podatki stanowiły dla obywateli znaczne obciążenie. *Święty Paweł* przypomina nam, że spoczywa na nas moralny i obywatelski obowiązek regulowania wszelkich długów oraz zobowiązań podatkowych.

**Oddawanie tego, co należne**

W tym fragmencie święty Paweł wzywa nas do pełnego i terminowego spłacania zobowiązań. Musimy odprowadzać podatki do odpowiednich władz zgodnie z prawem. Nie jest to jedynie obowiązek finansowy, lecz także kwestia etyczna i moralna, pomagająca nam budować sprawiedliwe i odpowiedzialne społeczeństwo.

Co więcej, musimy dostrzegać, że władze nakładające te podatki troszczą się o dobro wspólne, które jest kluczowe dla pomyślności całego społeczeństwa. Pierwszy List do *Tymoteusza 2:1–2* mówi: *„Zachęcam więc przede wszystkim, aby zanoszone były prośby, modlitwy, wstawiennictwa i dziękczynienia za wszystkich ludzi; Za królów i za wszystkich sprawujących władzę, abyśmy mogli prowadzić życie ciche i spokojne, z całą pobożnością i uczciwością”*.

**Szacunek i poważanie**

Warto również zauważyć, że przesłanie tego wersetu wykracza poza kwestię płacenia podatków i należności. Święty Paweł poucza nas, że powinniśmy okazywać szacunek tym, którzy sprawują rządy i wymierzają sprawiedliwość. Sprawiedliwość i pokój w społeczeństwie są fundamentem jego funkcjonowania oraz ogólnego dobrostanu.

Na koniec warto dodać, że jesteśmy również wezwani do okazywania należnego szacunku tym, którzy na niego zasłużyli – nie tylko przywódcom społecznym, ale także każdej osobie, która wniosła istotny wkład w nasze życie, naszą społeczność czy nasz kraj.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A ponieważ położne bały się Boga, zbudował im domy.
>
> *— Wyjścia 1:21*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: szacunek, błogosławieństwo

*Interpretacja:*
Księga Wyjścia opowiada historię o odwadze i bojaźni Bożej. *Szyfra i Pua* były położnymi, które pomagały Hebrajkom mieszkającym w Egipcie przy porodach. W czasach, gdy rozgrywały się te wydarzenia, Hebrajczycy znajdowali się w niewoli u Egipcjan.

**Bojaźń Boża**

Pewnego dnia faraon egipski postanowił zgładzić naród hebrajski, postrzegając go jako zagrożenie dla swojego kraju. Wydał rozkaz, by każdego nowo narodzonego chłopca hebrajskiego wrzucać do Nilu.

Szyfra i Pua stanęły przed dylematem moralnym: czy powinny być posłuszne rozkazowi faraona, czy też sprzeciwić się władzy i chronić życie powierzonych im noworodków? Ostatecznie w swoim wyborze kierowały się bojaźnią Bożą; postanowiły nie zabijać hebrajskich niemowląt. Zamiast tego tłumaczyły, że Hebrajki różnią się od Egipcjanek – są pełne sił witalnych i rodzą, zanim położna w ogóle zdąży dotrzeć na miejsce.

**Pomyślność położnych**

Dzięki swojej decyzji położne nie tylko ocaliły życie, ale Bóg również nagrodził ich odwagę i okazaną Mu cześć. Obdarzył pomyślnością ich rodziny, mimo że sprzeciwiły się faraonowi. Może się to wydawać niezwykłe, lecz musimy pamiętać, że Bóg zawsze nagradza tych, którzy postępują słusznie oraz trwają przy swoich zasadach i wartościach.

Dzisiaj ta historia uczy nas, że nie powinniśmy poświęcać naszych przekonań i zasad dla cudzych oczekiwań czy ziemskich nagród. Musimy zawsze podejmować decyzje zgodne z naszym sumieniem i dążyć do czynienia dobra, niezależnie od trudności, z jakimi

przychodzi nam się mierzyć.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*